

KANCELARIA SENATU

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 13 listopada 2018 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych
ustaw**

(druk nr 1007)

I. Cel i przedmiot ustawy

Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy o zmianie ustawy o działalności leczniczej oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2903), jej celem jest umożliwienie fizjoterapeutom wykonywania zawodu w ramach prowadzenia praktyki zawodowej. Nowelizacja uchyła ponadto restrykcyjny dla fizjoterapeutów przepis art. 143 ust. 3 ustawy o zawodzie fizjoterapeuty, dotyczący obligatoryjności wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą, pod rygorem utraty prawa do wykonywania zawodu fizjoterapeuty. Termin realizacji tego obowiązku upływa z dniem 30 listopada br.

Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zawodzie fizjoterapeuty (Dz. U. 2018 r. poz. 505, z późn. zm.) stanowi podstawowe uregulowanie dla zawodu fizjoterapeuty. Wraz z jej wejściem w życie fizjoterapeuci stali się grupą zawodową, podobnie jak inne zawody medyczne, objętą osobną ustawą stanowiącą o zasadach wykonywania tego zawodu oraz o jego samorządzie zawodowym. Mimo że charakter i wykonywanie zawodu fizjoterapeuty są zbliżone do innych zawodów medycznych takich, jak lekarz, lekarz dentyista, pielęgniarka, położna, również będące zawodami samodzielnymi, ustawa nie wskazywała form wykonywania zawodu fizjoterapeuty (indywidualna lub grupowa praktyka zawodowa), jak jest to uregulowane dla w/w zawodów medycznych, co stanowi ograniczenie mające znaczenie w praktyce. Ustawa o zawodzie fizjoterapeuty podczas jej dwukrotnych nowelizacji nie była modyfikowana w tym zakresie, dopiero niniejsza zmiana przyznaje fizjoterapeutom uprawnienia wykonywania zawodu w formie praktyk indywidualnych lub grupowych.

Przyjęta przez Sejm 9 listopada 2018 r. ustawa nowelizująca wprowadza dla fizjoterapeutów uregulowania korzystniejsze niż obecne. Poza wspomnianym wcześniej odstąpieniem od obowiązku rejestracji działalności fizjoterapeutów jako podmiotów leczniczych w terminie do 30 listopada 2018 r., pod rygorem utraty prawa do wykonywania zawodu, a także wprowadzeniem możliwości wykonywania zawodu jako praktyki zawodowej indywidualnej lub grupowej, nowelizacja rozszerza zakres działalności uznawanej za wykonywanie zawodu fizjoterapeuty (w podmiotach niewykonyjących działalności stricte leczniczej) oraz wprowadza regulację dotyczącą samodzielnego udzielania świadczeń przy braku odpowiedniego okresu doświadczenia w zawodzie, ponadto ustawa przesądza o podstawach prawnych wykonywania zawodu fizjoterapeuty.

Ustawa wchodzi w życie co do zasady z dniem 1 kwietnia 2019 r. z wyjątkiem przepisów odejmujących ukaranie karami porządkowymi i przepisu przejściowego dla fizjoterapeutów, którzy zarejestrowali działalność na dotychczasowych zasadach, wchodzą one w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Ustawa nowelizująca ustanawia więc dla fizjoterapeutów wykonujących zawód w ramach działalności gospodarczej okres przejściowy dopuszczalnego funkcjonowania bez wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą do 31 października 2019 r. Natomiast fizjoterapeuci wpisani do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą po 31 maja 2016 r. a przed 1 kwietnia 2019 r. mogą wpisać wykonywanie swojej praktyki zawodowej do rejestru praktyk zawodowych fizjoterapeutów bez obowiązku poniesienia opłaty, jeżeli złożą wnioszek o wykreślenie z rejestru podmiotów leczniczych wykonujących działalność leczniczą.

Umożliwienie fizjoterapeutom wykonywania zawodu w ramach praktyki zawodowej wymaga dokonania zmian nie tylko ustawy o zawodzie fizjoterapeuty, lecz także ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 o działalności leczniczej, ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt rządowy (druk sejmowy nr 2903) wpłynął do Sejmu 9 października 2018 r.

I czytanie projektu odbyło się na 70. posiedzeniu Sejmu., następnie projekt został skierowany do Komisji Zdrowia. Jej sprawozdanie (druk sejmowy nr 2983) zawiera kilka

korekt terminologicznych. Ustawa została uchwalona na tym samym posiedzeniu Sejmu, większością 393 głosów za, przy 2 przeciwnych, bez głosów wstrzymujących się.

III. Uwagi szczegółowe

Z punktu widzenia legislacyjnego trzeba zauważyć, że ustawa stanowi nowelizację o charakterze kompleksowym, podporządkowaną zmianom dotyczącym wykonywaniu zawodu fizjoterapeuty. Dlatego też tytuł ustawy powinien w sposób adekwatny odzwierciedlać cel i przedmiot zmian, mając jednocześnie walor informacyjny dla adresatów, stosownie do jej treści. Konsekwencją tego powinna być kolejność zmienianych ustaw, poczynając od ustawy podstawowej tj. ustawy o zawodzie fizjoterapeuty.

IV. Propozycje poprawek

- 1) ogólne określenie przedmiotu ustawy otrzymuje brzmienie: ”o zmianie ustawy o wykonywaniu zawodu fizjoterapeuty oraz niektórych innych ustaw”;
- 2) dotychczasowy art. 1 oznacza się jako art. 4;
- 3) dotychczasowy art. 4 oznacza się jako art. 5;
- 4) dotychczasowy art. 5 oznacza się jako art. 1.

W przypadku przyjęcia tych poprawek należy dokonać zmian w odesłaniach w art. 6 ust. 2, art. 8 i art. 9.

Bożena Langner
główny legislator